

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ РІК XLV, Ч. 123. Джерсі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 28-го травня, 1937.

VOL XLV, No. 123. Jersey City, N. J., Friday, May 28, 1937. THREE CENTS

СТРАЙК 80,000 СТАЛЕВИХ РОБІТНИКІВ

ЙОНГСТАВН (Огайо). — В середу, в 11 годині вечором, почався офіційно страйк робітників і 27 фабриках стали підприємств "Репоблік Стіл Корпорейшен", Йонгставн Шіт енд Тюб Ко." та "Інленд Стіл Ко."

Ці фабрики розкинені по 5 стейтах: Огайо, Ілінойс, Індіана, Пенсильванія й Нью Йорк і мають разом 75,000 до 80,000 робітників. Головним осередком страйку є місто Йонгставн. Як з фабрики виходила остання шхита робітників, під брамами вже стояли страйкові пікети.

Філіп Морей, президент Організаційного Комітету Сталевих Робітників, каже, що урядовці підприємства "Репоблік Стіл Корпорейшен" заявили йому, що вони мають багато амуніції й машинних крісів у фабриках. Урядовці підприємства кажуть, що вони цього не говорили.

ПОБИТТЯ ЮНІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ У ФАБРИКАХ ФОРДА.

ДІТРОЙТ. — На Річарда Т. Франкенстіна, що керує кампанією за юніфікацію робітників у фабриках Форда, та Волтера Ройтера, президента одного відділу юні автомобільних робітників, що прийшли до фабрик Форда розкидати летючки серед робітників, напала громада людей і тяжко їх побила.

СТРАЙК У ФАБРИЦІ ФОРДА В КАЛІФОРНІ.

РІЧМОНД (Каліфорнія). — Автомобільна юнія викликала робітників місцевої фабрики Форда на страйк. Фабрика зовсім не працює.

Це вже другий страйк у 5 тижнях. Він обняв коло 1,800 робітників. Робітники домагаються признання автомобільної юнії.

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ЗАГОСТРЮЄ БОРОТЬБУ ПРОТИ КОМП'ЮТІВ.

СІН-СІНАТІ (Огайо). — Спеціальна конференція Американської Федерації Праці поробила дальші заходи для боротьби проти Комітету для Промислової Організації.

Конференція постановила почати організувати свою юнію серед морських робітників, щоб не допустити до зросту промислової юнії. Крім цього постановила надати чартер на зорганізування спеціальної юнії серед робітників фабрики автомобілів Шевроле в Індіанapolis.

Грін, президент Федерації Праці, заявив на конференції, що юнія газетарів Америки Ньюспейпер Гілд, щоправда, ще належить далі до Федерації Праці, але симпатизує з Комітетом для Промислової Організації.

ЗА ПОСТІЙНУ ДОПОМОГУ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

ІНДІАНАПОЛІС. — На Краєвій Конференції Суспільної Праці виступила Джоана Колфорд, директорка департаменту милосердя організації при Фундації Сейджа, з заявою, що Злучені Держави не вміли розв'язати безробіття та що край мусить взятися за заведення постійної допомоги для безробітних.

ЗАБОРОНЯЮТЬ КОМПАНІЙНІ ЮНІ.

ГАРІСБУРГ (Па.). — Стейтова легіслатура ухвалила так званий малий закон Вагнера, котрий гарантує робітникам право організації та забороняє організувати компанійні юнії.

ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ КАРДИНАЛА, БЕ ГІТЛЕРА, ФІЛІДЕЛЬФІЯ. — Два відділи юнії робітників, занятих паперуванням домі, виступили з протестом проти вислову кардинала Мунделайна про Гітлера, з котрого, мовляв, виходить легковаження наліплювачів паперу.

"Цей еґотичний, протиробітничий диктатор", говорить резолюція, "міг колись паперувати хати, але це ще йому не дає права називати себе наліплювачем паперу." Одинокі річ, яку Гітлер завісив, це свобода німецького народу.

ЗНАЙШЛИ ЛІК НА НИРКИ.

РОЧЕСТЕР (Нью Йорк). — На конференції Стейтowego Медичного Союзу виступив д-р Бенджамін Джеблонс з Нью Йорку з рефератом про свої розсліди з лікуванням недуги нирок при допомозі тубуліни, яку препарують із звиринних нирок.

Один лікар умовних недуг прочитав реферат про гарні висліди при лікуванні умово хорих інсуліною.

П'ЯТЬ ОСІБ ЗГІНУЛИ В ОДНІЙ АВТОМОБІЛЬНІЙ ВИПАДКУ.

КЕТСКИЛ (Нью Йорк). — При зударенні товарового авта з пасажирським, спричиненим либонь вихулом гумового колеса, згинули 5 осіб, а 2 інші були тяжко ранені. На "троку" їхав самий дізник, в авті ціла оркестра музикантів, що вибралася на вакаційні роботи.

Між убитими музикантами є Карл Бачовський з Бостону.

ЗАПОВІТ ІВАНА ФРАНКА

Та прийде час, і ти вогнистим вимом
Засяєш у народів вольних колді,
Труснеш Кавказ, впережешся Бескидом,

Локетиш Чорним морем гомін волі,
І глянеш, як хазяїн домовитий,
По своїй хаті і до своїх поді.

ІВАН ФРАНКО

НІМЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПЕРЕД ВАТИКАНОМ.

Німецький уряд вніс у Ватикані формальний протест проти виступів кардинала Мунделайна, в яких названий кардинал образив тяжко Гітлера і міністра пропаганди Геббельса. Рівночасно більшість німецької преси накидається гострими словами на католицизм та в деяких випадках не щадить самого папи.

МУСОЛІНІ РАДІТЬ РУЗВЕЛТОВІ СКЛИКАТИ РОЗЗБРОЙНУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

Фульвіо Сувіч, італійський амбасадор у Вашингтоні, зложив візиту департаментові стейту та пердав думку Мусоліні, щоби президент Рузвелт скликав конференцію держав для зменшення воєнних зброєнь. Урядовці департаменту стейту думають, що під пору така конференція не малаб успіху.

ЗГІНУЛИ В ЧАСІ ЗАЛІЗНИЧОЇ КАТАСТРОФИ.

Недалеко Бетелфорд у Саскачевані виколівся товарний поїзд сіенарської залізничі. В часі тої катастрофи згинули теж два албертійські українці: Кость Боничий з Вегревил, який згинув на місці, та Михайло Іванець з Ренфорді, який унаслідок покалічен умер на другий день у шпиталі в Бетелфорді. Обидва вони їхали на охід зайцем, себто нелегально, щоб шукати собі там заняття. Два інші українці з Вегревил, Андрій Лік і Т. Низел, були в тій катастрофі тяжко покалічені.

ОБЖОРА - РЕКОРДИСТ.

Агенція Стефані повідомляє з Генуї: Італійський моряк Альдо Ферарі одобув собі велику славу як новітній обжора. Ферарі виграв останніми часами праваний заклад, зівши в ресторані за одну годину 50 яєць, зварених на твердо, й попиваючи кількома чарками мінеральної води. По цій їжі згаданий моряк почувався знаменито. Недаремно Ферарі виграв два інші заклади, зівши раз 300 тисточок, а другий раз вісім (!) метрів ковбаси.

ЗБРОЄННЯ В ЕВРОПІ.

В Лондоні обчислили, що європейські народи витрачають кожної хвилини \$20,000 на зброєння. Воєнні бюджети виділяють десять біліонів доларів. Європейські краї мають шість мільонів сталого війська і 28 мільонів резерви. Мають також біля 12,000 танків і панцирних автомобілів, 16,000 фронтальних літаків і біля 21,000 позалінійних, біля 1,000 бойових кораблів, а нових 280 будують.

КАНАДІЙСЬКІ СТУДЕНТИ ЗАЯВИЛИ ПРОТИ ВІЙНИ.

Домініальному урядові в Отаві предложили писемні петиції з підписами 13,846 студентів з різних канадійських університетів і колегій. В петиціях студенти заявляються за те, що вони бажать миру, а не війни. І через те вони протидіають можливій мобілізації для військової служби поза границями Канади. Студенти домагаються, щоб парламент Канади окремим законом це вирішив, що Канада автоматично не єтьє по стороні Великої Британії, якщо ця остання заміщається в якунебудь війну.

Повищці петиції з технічних причин ще не підписали студенти манітобського університету.

КОМСАРА ПОЛІЦІЇ ЗАСУДИЛИ НА ДВА РОКИ ВІЗНИЦІ.

Окружний суд з Вільна під час виїздової сесії в Ошмяні розглядав справу проти комсара поліції Ол. Волянського. Його обвинувачували за те, що, вертаючися з інспекції постерунку Гольшани до Ошмян, спинив на дорозі двох робітників, над якими зупинився. Одному з них, Новотарському, велів поклястися на землі, розложити руки й ноги, а описля стріляв з револьверу в землю, такі коло деканого, говорячи: "Одна куля в землю, а друга в тебе!" Описля ще був його по лицю. За якийсь час пізніше, намовляв свідків до фальшивих зізнань. Також сфальшував протокол інспекції поліційного постерунку в Гольшанах. Суд засудив його на два роки в'язниці.

ВІДГУКИ ГОРОЖАНСЬКОЇ ВІЙНИ В ЕСПАНІ.

З огляду на те, що в французьких газетах появилися зізнання одного американця про те, як його зманиено на війну до Еспанії під покривкою технічної праці та як його вправляли до цієї війни в однім таборі в Нью Джерсі, поліція почала шукати цього табору. Пошукування не дали висліду.

КАМПАНІЯ НА ВОРОНИ.

Експерти з рушницями і малими крісами, і декотрі, що не є такі вправні, будуть знов вести кампанію на ворони в Саскачевані. Яку форму прибере ця кампанія в бжучім сезоні, буде залежати від рекомендацій, ухвалених Саскачеванською Лігою Риби і Звірини. Є майже певне, що стріляння буде головною метою їх нищення.

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ ДУБЕНСЬКОГО ЛОВІВУ.

В міській управі в Дубні радля електрифікаційна комісія, що устаткувала трасу лінії високого напруження з Крем'яни до Дубня. Ця лінія влучає до окружної сіті єдиної оселі: Смигу, Судобині, Волицю, Страків і Підбірі. Будову лінії зачали в травні м.р.

ПРИПИНЕННЯ МАТУРАЛЬНИХ ІСПИТІВ У КОЛОМІ. СНАТИНІ Я У ГОРОДЕНЦІ.

Дня 27-го квітня ц. р. відбулися матуральні іспити в державній польській гімназії в Коломі. Перші днини до цього іспиту сіли 7 кандидатів. Іспит тривав до 2-го години пополудні. По іспитах, коли абітурієнти чекали на висліди, президент іспитової комісії, дир. Бороць, повідомив їх, що внаслідок телефонічного зарядження міністерства кураторія припинила іспити арілости. Припинення матуральних іспитів є зв'язку з львівською аферою видавання тем до писемної матури. До Коломиї має приїхати делегат міністерства освіти. Такі самі зарядження видали в гімназіях у Городенці й у Снятині. В інших гімназіях писемні іспити є закінчені. Є чуття, що висоди ці іспити повторять.

СУД НАД РИКОВОМ І БУХАРІНОМ

ЛОНДОН. — Англійські часописи приносять з Москви вістки, начеб суд над арештованими двома большевицькими провідниками, Риковом і Бухаріном, вже відбувся. З огляду на те, що обидва підсудні мали велику повагу серед большевиків, а Бухаріна вважали навіть якийсь час інтелектуальним наслідником по Леніні, розправа відбувалася при закритих дверях. Кажуть також, що оба підсудні дістали кару по вісім літ тюрми. Риков захворів і його відіслали до лічниці, а Бухаріна вже вислали з Москви до якоїсь іншої тюрми, але де саме, невідомо.

В ПОЛЬЩІ ТАКИ НАЙКРАЩІ ЗЛОДІІ.

ВАРШАВА. — Молодий румунський престолонаслідник, принц Михайло, який на днях приїхав до Варшави, щоб познайомитися ближче з Польщею та щоб особисто вручити польському президентові Мосціцькому запрошення відвідати Румунію, переконався, що польські злодії краді від румунських. Бо хоч як його стерегли різні агенти, то такі польські злодії обікрали його, забираючи йому дорожнечності і медалі. Тепер принц Михайло вже обзнайомлений з Польщею.

АЛЬФРЕД СМІТ У ПАПІ.

РИМ. — Бувший губернатор стейту Нью Йорк і свого часу кандидат на президента Америки, Альфред Смит, що обіжджає тепер європейські краї, як добрий католик відвідав також папу. Папа зустрів його дуже щиро, немов якого старого знайомого і сказав, що все почував, начеб вони були старі знайомі і все мав пошану для ньюйорського політичного лідера. А Смит висказав своє шире здивування, що папа виглядає такий здоровий, хоч часописи повідомляли про його тяжку хворобу. Після цього вони довгий час говорили про різні суспільні справи.

ПІДНОСЯТЬ АНГЛІЙСЬКИМ ПОСЛАМ ПЛАТНЮ

ЛОНДОН. — Одним з останніх законів уступаючого уряду Болдвина є піднесення англійським парламентарним послам платні. Англійські послі діставали дуже низьку заплату, бо всього лише 2,000 доларів річно. Таку низьку заплату уряд наложив тому, щоб не притягати до політики людей, що чигають лише на жир. Та таке поставлення еправи мало і лиху сторону, бо зачало відтучувати від політики зідбніші одиниці, які деінде могли собі заробити далеко кращу заплату. Супроти цього англійський уряд порішив піднести ім платню на 25 до 50 процентів, вибираючи час підвищити якраз тепер, коли Болдвин уступає, щоб не дати критикам думати, що уряд ухвалив послам підвищити тому, щоб ім приподобатися.

РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ЗІСТРИЛИЛИ ФРАНЦУЗЬКИЙ ЛІТАК.

БІЛЬБАО. — Літаки еспанських революціонерів заатакували французький літак, що курсував між Біарріцом і Більбао, та, отворивши на нього вогонь машинних крісів, змусили його осісти на землю. Літак ушкоджений, але всі пасажери вийшли ціло. Революціонери пояснили цю атаку тим, що згаданий французький літак проломлював блокаду Більбао. Про можливість атаки вони кілька разів передтим перестерігали дотичні летунські круги.

ЕСПАНСЬКІ АНАРХІСТИ ЗАКЛАДАЮТЬ НОВУ РЕПУБЛІКУ.

ПЕРПІНЬЯН (Франція). — Еспанські анархісти, які кілька днів тому захопили містечко Барбастро в провінції Гвеска, проголосили там анархістичну республіку. Війська дівого еспанського уряду, що вислані були туди здавати революту, не виконали свого завдання. Один полк лівих перейшов на бік анархістів. Анархісти дали вистрілюють своїх недавніх союзників, представників дівого уряду.

ГЕН. ФРАНКО ВИПУСКАЄ ПОЛОНЕНИХ ЧУЖИНЦІВ.

САЛЯМАНКА (Еспанія). — Ген. Франко приказав увільнити 45 полонених чужинців, що вступили були до еспанської інтернаціональної бригади, щоби поборювати "еспанських фашистів", і давши їм цивільне убрання, казав їх відіслати до Франції. Ці полонені були взяті в погоні на мадридському фронті.

ПОМЕР КАРЛО КРАМАЖ.

ПРАГА. — Дня 26 травня помер у Празі в 67 році життя д-р Карло Крамаж, колишній довголітній посол до австрійського парламенту, а потім перший прем'єр чеської республіки та один з її найвидніших провідників. Д-р Крамаж був великим ворогом німців, а з другого боку був завзятим москвофілом. З москвофілства не відликувався навіть тоді, коли до влади в Росії прийшли большевики.

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свобода“: BBergen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BBergen 4-1016.
4-0807.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІД ЧИТАЧА — ФРАНКОВІ

Треба припускати, що українська людина, який попаде в руки український часопис з 28 травня, і в якому буде якась згадка про Івана Франка, прочитає цю згадку, а разом з нею можливо і якусь поезію поета, або хоч якийсь цитат, що виявляє одну з глибоких думок Франка.

З повищого видно, що не згадуємо про те, щоб читач прочитав за нагоди річниці смерті Франка хоч один з більших його творів, чи намагався проаналізувати цілу Франкову постать. Бо знаємо, що ми, як загал, іще мало маємо охоти читати, ще менше вглиблюватися в те, що читаємо, а вже цілком мало пристосовувати прочитане й передумане до практичного життя — до себе самого. Ось тому ми були б уже задоволені, якби принаймні те, що передається кожного року, в дні 28 травня, на скромних сторінках нашого органу, було стравлене нашими читачами. Бо вже тим ми, як читачі, віддячили б би Франкові за те, що він дійсно думав про нас, коли складав свої твори. А властиво не так про нас, як про те, що нас болить, від чого стає нам тяжко й нудно жити, а на що ми самі не знаходимо відповіді, ні в нікого поради. А Франкові теж так тяжко було жити. Бо саме його життя було стелене тернами, саме він був битий сумнівами, саме він сам так часто стояв на роздоріжжю і як такий переживав усі муки тих, що хотіли з перешкодами боротись, а за разом чесно жити та чесно вмирати, хочби докруги царювали — фальш, облуда, глупота, дрібничковість, зарозумілість, себто те все, на що таке багате наше життя, а що є порушене в творах Франка. Поет висловлювався з усього того у своїх творах і писав, що він ходив одинцем, коли роздумував над тими проблемами. Та коли знайдеться і такий читач, котрого теж мучить життя, як воно мучило Франка, і коли він, читаючи твори Франка, знайде в них якусь полеху на свої болі, то саме цього бажав собі Франко, коли по ночах складав вірші, саме того свого читача він благословив (у вірші „Мойому Читачеві“), бажаючи йому, щоб він аж до скону свого доніс „серце чисте і ширшу душу“.

В дні 28 травня ми, читачі Франкових творів, що як одиниці і як нація биті життям, згадуємо з правдивою вдячністю того, що за нас пам'ятав, що бажав собі сам, щоб доля сильними кліщами стискала його серце, щоб воно не схибнуло зі стежок і завжди пам'ятало, що:

„Ти слуга нещасних!“

Працюй для них словами і руками

Без бажань власних, без вдоволень власних!

Ось такий був Іван Франко. І ось тому так багато розради знайде в його творах той український читач, що хотів би знати, як треба поступати, щоб жити як одиниця „По людськи“ і як треба жити нам як українським громадянам, щоб здійснився наш національний ідеал.

ІТАЛІЙСЬКА ЖІНКА

Ходять на курси, що вчать суспільної ролі життя, головню з ділянки добродійності та суспільної опіки. Фізичне виховання та спортивні змагання дівчат, про це також дуже дбає уряд. Вся жіноча фашистська молодь підлягає контролі „Фашіо Фемініле“, який має сто тисяч члениць. Вони мусять зложити „фашистську присягу“, що все будуть номірковані, розважні, спокійні, чесні та услужні; що не будуть ніколи брати участі в ніяких політичних рухах і що працюватимуть для добра загалу. Мають обов'язок відвідувати хорих, помагати в недовідбати про виховання дітей, доглядати старців і взагалі займатися добродійністю. Мають обов'язок улежувати поворот із закордону вагітним жінкам, які хочуть привести на світ дитину на італійській землі, словом присягають, що будуть усе „справжніми фашистками“, яких оживляє все обов'язок удержувати братерство та солідарність, які повинні лучити всіх італійців незалежно від їх суспільного становища.

Хоч вороги фашистів твердять, що 80% населення живе в страшній нужді, того зовсім не видно. Навіть в убогих ділянках замітна краса, прикрашена це сльозами сонця та промінною радістю життя мешканців.

Родини безробітних показують таких чудес, що вміють удержатися при житті з дітьми з підмоги 20 лір. Безробітний, який не має родини (коли його не вислали до Етіопії) удержується з 8 лір тиждень. Такі тут чудеса блакитного неба. Прошачливо, давніше в Італії таке настирливе, зникло майже зовсім. Із часів моїх давніших побутів в Італії маю страшні спогади про деякі в'язниці, відки поміж крати партерних вікон простягалися до

Д-р Остап Гриняй.

ІЗМАРАГД У ТЕМРЯВІ

Слово у XXI. роковини смерті Івана Франка (28. 8. 1916. — 28. 8. 1937).

„...Усе, чого тобі цей світ не дасть,

Знайде в душі своїй ясніше, краще:

Найвищу правду і найбільшу владу.

Ото й минай все темне, не-п'янише,

Весь злудний блиск, триюмфи хвилеві,

Все підле, самолюбне і про-паше.

І бережи на своїй голові

Вінок незвідний чистоти і ласки і простоти, мов квіти польові“.

Це виняток з Франкового заповіту в поемі „Поете, там!“ де він, розмалювавши вражальними картинками долю і призначіння творчої людини на шляху життєвому як великомученика її віщого звання, позолочує трагічне тло даного малюнку промінчиком розваги, зазначеної саме в наведених тут словах.

І вони й дійсно варті того, щоб поети України згадали їх собі всеціло й назавжди.

Бо, вказуючи тут на душу поета як на джерело „найвищої правди“ і „найбільшої влади“, Франко тимсамим виділяє ідеал духовної сили як наймогутнішого засобу в боротьбі творчої людини з життям. А, притім незвичайно важне ще й те, що принцип цієї непереможної сили духа зв'язується в нашого поета тісно з принципом життєвої етики, як другого найвищого ідеалу існування, з його прощипкою всього, що „підле, самолюбне і пропаше“, та з його захопленням душевного „чистотою і простотою“ творчої людини. І ми знаємо з цілості творчого надбання Франка, який дуже дорогий був йому той ідеал душевної чистоти поета, як часто протиставив він його бурхливому хаосові буденщини як останнє, непереможне у-вк забороло творчої краси, куди він міг скоронювати від життєвого бруду все те, що було йому святистю його вищого серця. Ми пригадаймо собі з цього погляду ось хочби той чудовий вірш зі збірки „Зів'яле листя“, де наш поет співає про те, як то він гадає зберегти у своїй душі пречистий спомин про своє безталанне,

а проте йому таке дуже доро-го кохання:

Хоч ти не будеш шитою цвисті, Левкою пахуче-золотою, Хоч ти пішла серед юрби пахисті У океан шоденщини й застою, То всеж для мене ясна, чиста й, Не перестань бути мені святою, Як цвіт, що зима не знає ні спеки, Як ідеал все ясний — бо далекий.

І понесу тебе в душі на дні Облиту чаром свистіти й любови, Твою красу я перелю в пісні, Вогонь очей в дзвінкій хвилі мови, Коралі уст у ритмі голосні... Мов золотая мушка, в бурштини Кришталі залита, в нім ліки триває, Цвісти ти мені, поки мій спів лунає.

(Другий жмуток, XVIII.).

І в тому саме весь триюмф поета, вся перемога його творчої, шестеро духовної сили і його етичної чистоти, що він вишій над усі потуги земного і над усі хаоси життя, і що у благоословенні хвилі його надхнення він усилі переживати моменти неземного захоплення, неземних поривів і неземної краси. Це нічого, що саме тому, з рації тієї його пів-неземної духовності, поет засуджений на те, щоб на шляху життєвому „не знайти ні перлини-частини, ні захисту від бурі, злив і грому“, і що від життя має зазнати він „усіх мук буття, всіх болів і унижень“, поки дійде „до світлої мети“. Ми вже з поеми „Кам'яніри“ знаємо гаразд, що поет — проскрибований життям. І знаємо з неодної сповіді Франка, що проскрипція зі сторони т. зв. „порядного громадянства“ відносно подвизників тієї кам'янерської роботи в Галичині 70-тих і 80-тих років, це не тільки прощипка собі поетичний символ у його очах. — „Моя імя — каже Франко устами Мирона Сторожа в оповіданні „Моя стріча з Олексом“ (1878 р.) — араз, із кінцями іменами подібних до мене, оббигало во время оно, весь край, було пострахом усіх мирних і вірнопоточних горожан, з моїм іменем усі вони вказали поняття „перевороту, революції, різни... І чи вже те одне, що я був у тюрмі, не встарчає, щоб навіки натаврувати мене в очах „чесних“ людей?“ — Та проте мов променістий ізмарагд у темряві являється нашому Миронові момент розмови з однодумцем-родичем, момент, де власне він, проскрибований життям і відсуджений від усікого щастя буденщини, почуває

всю насолоду високого, тільки вибраним душам свідомого і тільки ними широким масам розкриваного ідеалу.

І так і тут, як і скрізь у найкращих зразках Франкової творчості, відгуки творчої спромоги в духовості людини і естетизму життя силою очищення його від підлоти і самолюбства буденщини.

„Чи ви гадаєте — питається наш Мирон — що той-лиш учить не надармо, хто вийде на попа-або пана та може людей обдирати? Ні, брате, тепер найвища, найкраща наука: вміти чесно жити на пожиток бідним, а не на їх нуду. Тепер найвища наука каже, що треба робити, працювати для громадського добра.“

Тепер наука каже, що те, що я вчився стільки літ, що це я так якби довг застгав у всіх людей, що мене вдержували, давали мені книжки, одіж, страву, бож на все те я не здробив. Отже той довг треба як мож найсовісніше сплатити!“ І коли рідня Мирона, захоплена малюнком його ідеальної громади, припадає до нього з цілунами, він сам, блаженний моментом великого надхнення, каже: „...Шкож, доброді, такі хвилі трапляються тільки „проскрибованим“, бо тільки той, хто в десятеро живіше красу життя, хто сто-яв „ні-ноже“ життя, правда, життя проскрибованого часами сумне і важке, — але серед наших гнилих обставин його тільки й можна назвати життєм. Внутрішній спокій, сила і ясність переконань, чиста совість і боротьба, вічна, ненастанна боротьба проти темноти, фальшу і дармості... Ех, доброді, для самої боротьби, для кількох таких хвилю варті плюнути на всі пута, варто стати проскрибованим“ (Твері. Книгоспілка, IV., 26/27).

І так у Франка скрізь:

Той блиск ізмарагду, непереможного життєвого хотіння, на овидах і найдушливішій темряві. Бо як не-як, а в нього лиш боротись значить — жити. І нема для нього тому якогось оконечного потонення у зневірі і в песимізмі, навіть і тоді, коли в нього є всі дані до того, щоб тому песимізмів скоритись і проклясти життя. Ні! Ви читайте з цього погляду — ось таке знаменне для Франка, як його поема „По коверці пурпурів“ (у збірці „Із днів журби“). Якимж невідрадно темними красками змальоване тут життєве тло рефлексій поета, а проте яке визволююче, яке

вогнисто життєрадісне тут Фі-нале поеми!

„Я ще не старий! Ще сила є в руках і у душі! Ще поборею, доле! Ще поборею, дадуши! Ще не старий! Не згину! Ще для мене життя зміст, Хоч журба, хоч горе тисне, Ні, ще я не песиміст! І ви так і пригадуєте при-“

тим слова Коцюбинського про Франка в його рефераті, читанім 1908 р. в чернігівській „Просвіті“:

„Скромно одягнений, — він (Франко) тихий і непомітний, поки мовчить. А заговорить — і вас здивує, як ця невисока фігура росте й росте перед вами, мов у казці. Вам стане тепло й ясно від світла його очей, а його мова здається не словом, а сталлю, що бе об кремінні і силпе іскри. Сильна, вперта натура, яка цілою вишшла з життєвського бою!“ (М. Коцюбинський. Твори. V. Держидав України, ст. 182). А згадаймо притім ще і про малюнок Франкової постаті у Стефановічівській нарисі „Діа Гринь“. Яка ясність бе там від Франкового чола, бо він „усе знає“!

Як сказано:

Стихія боевого запалу як вислову духовної сили, що водно пре в боротьбу, обедується у Франка предивно з моментом етичної досконало-сти, душевної чистоти, в якій поривав наш поет видивається іноді на ті погідні вершини духа, звідкіля він у силі добачати в людській душі — нехай і в душі злочинця! — сліди її найкращих рис.

І то часто на тлі його най-темішних малюнків з тюрем-ної темряви.

Ви дивіться лиш на такий чудово тонкий психологіч-ний малюнок, як ідеаліст Те-мєра в оповіданні „На дні“. Або на того розкачаного опри-шкі дїда Гарасіма („В тюрем-нім шпиталі“). Або дивіться, як навіть такий пропащий тип, як Яць Зеленуга, починає вас вражати трагікою трохи не героїського змагання, коли рантом зривається до боротьби за свій шматок землі („Яць Зеленуга“). А той за-протерений вовк Панталаха — хіба не проображає його ду-ші безсонна туга за волею, ореолом якогось своєрідного мучеництва, щоб не сказати — святості? Коли ось тюрем-ний дозорець Спориш розду-мує після трагічної смерті Панталахи над прикметами покійника, то — каже Фран-ко — „занадто глибоко зазир-нув він у душу того чоловіка, щоб не передсвідчитися, що

лід грубою корою зіпсуття крилися в його душі багаті золоті жили чесних і людських почувань, сильної волі й енер-гії... Аджеж із таких людей при інших обставинах вироб-ляються славні воєводи, гене-рали та герої, винахідники но-вих стежок, що ведуть цілі народи до побід і слави“ („Панталаха“). А в оповідан-ні „Як Юра Шикманюк брив Черемош“ Франко „ніби за прообразом змагання між Го-сподом і Мефістом у „Фавсті“ Гетого дає нам прешкаву кар-тину змагання доброго і зло-го духа в душі гупула Шикма-нюка в моменті наміреного ним убивства з пімсти за кривду, і кінчає картину пере-моги духа доброго як оди-ного тут позитивного своїм чином. І таксамо у прегарнім і чудно, оригінальним своїм тоном оповіданням „Терен у нозі“ — де Франко з артизмом, гідним А. Е. По, або А. Е. Т. Гофмана або Мопассана, опо-відає вам історію одної неса-мовитой своєю таємничістю зяви, якої оконечна розв'язка це — глибокий етичний прин-цип.

Словом:

У творчості Франка безліч тих блаженних моментів висо-кого підйому духа, де ви по-чуваєте всю силу поетової ду-ші, її найвищу правду і най-більшу владу, а на голові поета добачете діadem оду-ховленої чистоти і божої ласки.

Як ізмарагд у темряві.

УЛЮБЛЕНИЙ БУРМІСТР.

Як і всі Габсбурги, так і Франц Йосиф І корону-вався на апостольського короля Угорщини.

Тодішнього бурмістра Будапешту загальною не-любиди. Звався він д-р Фушек.

Бурмістр скликав засі-дання міської ради, щоб нарадитися, як місто має привитати короля Франц Йосифа І. Сказав, що треба взяти під увагу такі три точки: 1) Поперше треба Франц Йосифові справити таку несподіван-ку, яка заскочилаб його, 2) ця несподіванка повин-на нічого не коштувати місту, 3) однаке вона по-винна теж стрінутися із загальним признанням на-роду.

На це встав барон Венк-штайн і сказав: „Після довшої надуми дозволю собі піддати ось такий проект: збудуймо триум-фальну браму, а на ній повісимо нашого поваж-ного бурмістра. Це по-перше заскочило би коро-ля, по друге нічого не ко-штувало би, а по третє стрінулося би із загаль-ним признанням насе-лення.“

Настуся прийшла не-давно з села до міста, де станула на службу. Від-дала свою товаришку. Питається її:

— Чому твоя пані ма-люється?

— Чому? — каже това-ришка... Ну... скажи мені насамперед, чи твої татуньо мають хату?

— Та мають.

— А кілька літ може вже мати та хата?

— Та буде вже й з ві-сімдесять літ.

— А мамуня підмалю-вуват хату, чи ні?

— Та підмалюву-ють кілька разів до року.

— Тож бачиш, чого ж дивуєшся, що моя пані підмалюється?

— Що?! Ти мнеш но-ги, а не здійснеш скар-питок?!

— Так. Бо вода дуже студена!

ній службовиць не вільно вивести посади з тієї причини, що вона вийшла заміж.

Ще одне дуже цікаве: подружжя справді нещасливі в Італії трапляються дуже рідко. Практичне виховання молодих дівчат не дозволяє їм дуже обманювати самих себе. Коли розчаруються за-здалегідь, охороняють від пізніших розчарувань.

Загальним гаслом є: „Багато дітей!“ Італій-ки мають їх не мало. Яких 50,000 подруж в Італії має по семеро дітей, 20,000 по десятеро, 7,000 по п'ятнадцятеро, 2,000 по двацятєро, а вкінці сім по-друж мають більше як по двацятєро дітей!

Двадцять п'ять дітей і батько та мати при по-лумиску — під умовою, щоб той полумисок не був порожній — це образ не позбавлений деякого героїства. Самособою, жіногочо героїства!

(Кінець).

НЕ БІЙТЕСЯ ТЮРМИ!

Не бійтеся тюрми, о, други молодії!

Не бійтеся тих пут, що на короткий час

Обкручують, немов холодні, чорні змії,

Безсильне тіло! Що значить це для нас?

Бажається панам погратись трохи з нами,

Бо бачать, що в тюрмі зовсім ми в їх руках,

Ну, і обвішають старими бренькачками,

Щоб знати, як було в середніх же віках.

Ніщо для нас тюрма. Ми інші тюрми знаєм,

Тверді, безвихідні, уперті та живі,

І проти них, брати, борню ми підіймаєм.

А в тій слабій, дурній, хоч кам'яній тюрмі

Ми бачим тільки страх панів і розумієм,

Що панство їх крухе, як мури ті німі.

ІВАН ФРАНКО.

ДЖ. Д. РОКЕФЕЛЕР

Дня 23. травня ц. р. розійшлася по цілм світі вістка, що у Флориді, в Ормонд Біч, помер у 97 році життя Джан Рокефелер, колишній найбагатший чоловік світу, маючи у своїй посіданні майно вартості тисяч п'ятьсот мільонів доларів.

Особа Джана Рокефелера була добре відома по цілому світі вже віддавна. Говорили про нього багато "доброе", але й багато "злого". Та часом, коли старіючийся біліонер почав усуватися від публічного життя, передавши заряд свого майна своєму синові, пам'ять про нього почала також пригадати. Тепер, коли він помер, всі часописи знову почали розписуватися про нього дуже широко. Бо читачам цікаво ще раз почути про того чоловіка, який за ціле своє життя накопив таку масу майна й з бідного хлопчиська став біліонером.

Джан Рокефелер був сином провінціального лікаря. Батько вже від наймолодшого віку старався заштити в сині почуття солідності, пильності, витривалості і бизнесовості. Вже як 14-літній хлопчина за порадою батька молодий Джан переводив ріжні бизнесові трансакції, в яких батько трактував сина нарівні з чужими бизнесменами, щоб заправити його до твердості й невблаганості в бизнесі. У своїй, пізніше опублікованій книжці, Джан Рокефелер признався, що всі прикмети свого характеру, які допомогли йому зробити такий великий успіх, він виводив від початків свого хлопчачого життя. Зерна тії прикмети закинули в його душу батько й мати.

В 19 році життя Джан пустився в світ, перейшов до Клівленду і там з одним чоловіком заложив своє власне підприємство. Воно "розвивалося" досить добре і за пару літ принесло власникам кілька тисяч чистого зиску. Маючи ці гроші, Рокефелер переніс свою бизнесову діяльність на зовсім інше поле, а саме, на поле нафтової експлуатації.

В тих часах нафтовий промисел в Америці був дуже незорганізований і неспевний. Багато людей дороблювалися на ньому маєткою, але також багато впроваджувало однієї ночі сходили на жабраків. Та найгірше в тому промислі було те, що ті переміни були поза контролем навіть самих нафтових маклерів і спадали на них мов грим з ясного неба.

Приглядаючись до цього, молодий Рокефелер прийшов до висновку, що причина цього є незорганізованість нафтового промислу. Пізнавши це, він рішився взяти самому до організації цього промислу і почав виконувати те своє рішення з залізною волею і послідовністю. Як під його геніальних організаційних здібностей виростає Стандарт Ойл Компані. Рівночасно зі зростом цієї компанії зростає також особистий маєток Рокефелера.

А зі зростом маєтку почали сипатися на нього ріжні закиди, які малювали його як бизнесового шахрая, що терором і розбоям змушує інших бизнесменів прилучатися до його організаційної системи. Сам Рокефелер мало звертав уваги на ті закиди й говорив, що хоч які вони бодючі, то проте він несе їх, а колись по смерті історія розгляне хочодно всі факти й виправдає його.

Історія ще не сказала свого останнього слова в тій справі. Та вже тепер можна сказати, що Джан Рокефелер був без сумніву твердою владою. Він послуговувався такими методами, які нині вважаються неетичними. Але тоді був такий світ. Жив серед бизнесових розбишак і щоб

змагається та поборювати їх, мусів послуговуватися їх власними методами. А навіть послуговуватися краще й успішніше від них самих. Бо лише шляхом безоглядності він міг вдержатися на поверхні життя і збудувати таку колюсальну істину, якою є Стандарт Ойл.

Джан Рокефелер був у першій мірі борцем, активістом, волютаристом, якого змістом життя було беззастанне змагання, охота перемагати. Плірська доба Америки знала багато таких типів. Їх не раз хвилю називають "матеріалістами", а то тому, що свою енергію вони скучують головово в напрямку накопичення матеріальних дібр. Однак таке окреслення є помилкове. Бо сама матерія не є ціллю життя цього роду характерів; матерія є тільки засобом, інструментом у їх беззастанному змаганні. Сам Рокефелер дуже мало витрачував на свої безпосередні матеріальні приємності.

Попри свою безоглядність у бизнесі він мав глибокі моральні засади. Був релігійним чоловіком і видавав сотки мільонів на ріжні добродійні цілі. Всх грошей на ріжні добродійні цілі видав Джан Рокефелер понад 530 мільонів доларів. Та в роздачі грошей на добродійні цілі Джан Рокефелер теж керувався своїми точно означеними філософічними засадами. В першій мірі він старався роздавати гроші в той спосіб, щоб не деморалізувати тих, котрі ці гроші приймають. Ще змалку його вчили родичі, а потім він сам про те добра переконався, що не все є добродійним в повнім того слова значінні ті люди, котрі спомагають інших. Нераз ті, що милосердяться і спомагають інших, фактично на довшу мету тим "іншим" завдають тяжкі кривди, бо привчають їх числити на милосердя людей, а не на свої власні сили. Такі помилки роблять часто родичі супроти власних дітей; такі помилки роблять також деякі суспільні добродії. Тому засадою Рокефелера в раздаванні грошей на ріжні добродійні цілі було те, щоб ці гроші йшли на виховання людей, як уміти стояти на власних ногах. Він раз сказав: "Я все любив вірити, що впроваджу свого життя я зумію досягнути успіх у роздаванні в той спосіб, що майно стане корисніше для теперішніх і будучих поколінь. Коли людей виховується так, щоб вони зуміли собі самі давати раду, то в той спосіб піднімається корінь багатьох світових лих у самій основі."

ЗБОРИ ВІДДІЛІ У. Н. СОЮЗУ

ПІТСБУРГ, ПА. Тов. Рогатинщина, Від. 396, повідомляє своїх місцевих і позаміських членів, що місцеві збори відбудуться з дня 23. травня на наступну неділю, то є 30. травня, з причини тої, що був пікнік. Хоч збори відбудуться, то уряд вислав до У. Н. Союзу акладки за членів. Тому просимо всіх членів прийти в неділю, 30. травня на збори і заплатити свої вкладки. На цих зборах буде спрощення делегата з конвенції. — Т. Куруна, предс.; Т. Цілюпа, кас.; І. Катериня, секр.

— Вейтер, спитайте кухаря, чому ця кава така слаба!

Вейтер: Не треба питатися, прошу пана! Я сам можу сказати панові: в ній є або забагато води, або замало кави.

У кінотеатрі.

— Пани, збудіть вашого чоловіка, хай так не хропить!

— Навіщо? Цеж вам не перешкаджає оглядати фільм?

— Так, однак перешкаджає мені в спанні!

НІЧНІ ДУМИ

Не покидай мене, пекучий болю,
Не покидай, важкая думо-мук,
Над людським горем, людською журбою!

Рви серце в мні, біда журо-марюко,
Не дай заснути в постелі безучастя —
Не кидай мене, гриже-гадюко!

Не дай живому в домовину кластися,
Не дай подумати ні на хвилину
Про власну радість і про власне щастя,

Докіль круг мене мільони гинуть,
Мов та трава схиє літом під косою,
І від коліски аж по домовину

Живуть з бідю, наче брат з сестрою.
Докіль життя тяжким нас давить валом,
На пні ламає силою страшною, —

Докіль ще недосяглим ідеалом
Доля мільонів ситість, тепла хата, —
Докіль на лижах сльози, ніби ралом.

Борозди ринуть, — доки зимна грата
Тюремна руки путає робучі,
Мруть з голоду бездомні сиротята,

Пишаються під небом ті блискучі
Гнізда розпусті, зіпсуті й обмани
І світ заражують, докіль могучі

„Стопни“ отруту длють в народні рани,
Думки кують для прихити своєї,
Люд трупом стелють люті Тамерляни!

Ох, загніздились на дні душі моєї,
Важкая думо! Сильними кліщами
Стискає те-серце, якщо від твоєї

Схибнув я стежки! Ночами і днями
Шепчи над ухом: „Ти слуга нещасних!
Працюй для них словами і руками
Без бажань власних, без вдоволен власних!“

Іван Франко.

ПІСТРЯК — ПОСТРАХ НАШОЇ ДОБИ.

Пістряк, званий популярно раком, — це лихий новотвір, що повстає з наболонної ткани людського тіла. Наболонна ткани це та клітинна покрива, що покриває ціле тіло (на шкірені), вистелює ями тіла (олегочна, очеревна та ін.), творить усякі залози і вистелює всякі проводи (слизна болонна кормового проводу, від дихових доріг і т. д.). Пістряк виходить лише з тої наболонної ткани, але характеризується тим, що його ткани розвивається хоробливо надмірно, тратьте подобу і функцію ткани, з якої повстає, і стає для людського організму галасом, од так як нпр. для дуба омела. Однак коли омела, живучи соками дуба, більше йому не шкодить, то пістряковий гудз, розростаючись, нищить той орган тіла, де розвивається, перекидається лімфатичними судинами в інші околлиці людського тіла і творить там нові „колонії“. Цей новотвір спричиняє місцеві шкоди для організму тіла, що занятий новотвором, нпр. знищення слизної болони шлунка, наслідком чого нестривається та кровотечі зі шлунка. Загальна шкода для організму полягає на утраті крові, коли пістряк, прогрізаючи кровні судини, спричинює кровотечі. Також пістряковий гудз втворює шкідливі отрути, що дістаються до крові та спричиняють шкідливий вплив на цілий організм. Проявом цього є перероджені хирлятво, вихудіння та швидке знесилення.

Цей лихий новотвір виступає залобки в людей у віці від 40 літ вгору. Займає найчастіше такі органи людського тіла як шлунок, ураз (матичка), грудна залоза у жінок, печінка, кишки, черевослинниця, легені; в інших органах по-являється рідше.

До недавня медицина була безсилна супроти цього важкого хворіння. В останніх літах могутньою зброєю проти пістряка показалися проміні Рентгена та раду, що незвичайно сильно нищать клітини пістряка і спричинюють розпад новотвору. Однак найдипше завчасу хірургічно усунути новотворовий гудз.

Від часу цих способів боротьби з пістряком цей новотвір уже не є такий грізний для хорих на нього, бо нинішнє лікування дає вже багато даних на його вилікування, особливо коли хорий завчасу за нього дбає.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ПЕРШИЙ ВЕСНЯНИЙ ПІКНІК

УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТІЛЬЦІ І СОТНЯ В НЮАРКУ, Н. ДЖ.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

НА ПЛОЩІ 123 MONTGOMERY AVE., IRVINGTON, N. J.

Початок в годині 1-шій пополудні. — Вступ 35 центів.

На цей пікнік запрошуємо Парохію, Організацію, Товариства, Сестрицтва, жіночі відділи, Молодечі Клуби і всіх охочих до танцю і забави. Там всі разом як одна родина, в тінях свіжо розвинених дерев забудемося, поговоримо про громадські справи і потанцюємо до сходу. На Пікніку буде несподіванка.

За добру забаву, буфет і музику ручить Комітет.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО „БУДУЧІСТЬ“ І ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО

Ім. ОЛЕНИ ПІЛКИ

Ушатовують

МАЙОВИЙ ПІКНІК

В СУБОТУ, ДНЯ 29-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

В СЛОВЕНСЬКІ ГАЛІ (SLOVAK SOKOL HALL)

358 MORRIS AVENUE, NEWARK, N. J.

Початок в годині 6:30 ввечір. — Вступ 30 центів.

Шановні Громадяни і Громадянки! Покажіть, що нам лежить на серці доля і недоля рідного краю, приходіть самі і перекажіть іншим, а певно не пожалуєте — гарно забудемося і поможемо добром громадському ділу. На пікніку буде пригравати першорядна українська оркестра.

За добру забаву ручить — Комітет.

ПОСВЯЧЕННЯ І НОВОГО ЦЕРКВИ ПРЕСТОЛА

СВ. АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА У ФРІЛАНД, ПА.

В ПОНЕДІЛОК, ДНЯ 31-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

Преосвященний БОГДАН, єпископ У. П. Дієцезії довершить

Посвячення, при участі доколичних священників.

По посвяченню престоло, Архирейська Служба Божа з проповіддю Преосвященого.

Зараз по Службі Божій відбудеться СПІЛЬНИЙ ОБІД, в Фрїланд Аудиторіум на Фронт Стріт.

Комітет Церковний і Сестрицтво широ запрошують всіх українців з Фрїланд, Гейзелтон, МекАду, Маганой Сіті і околиці на це рідке торжество і гостину.

Церковний Уряд.

УВАГА! ГОДСОН, Н. Я., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

Відбудеться

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

в прегарній місцевості ГРІН-ПОРТ, Н. Я. в наступнім порядку:

В 11-й годині перед полуднем відбудеться АРХИРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА, яку відслужить Іх Експеція Преошвященний Єпископ К. БОГАЧЕВСЬКИЙ в асисті доколичних священників.

На Службі Божій будуть співати хори з місцевостей а) Годсон, Н. Я., б) Ватергайт, Н. Я., в) Корус, Н. Я., г) Амстердам, Н. Я.

По Службі Божій СПІЛЬНИЙ ОБІД. В годині 4-тій пополудні КОНЦЕРТ згаданих хорів.

Увесь чистий дохід призначений на Українську Вищу Школу в Стемфорд, Конн.

За Комітет: о. О. Пристай.

ПРАВИДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ САЛЬОН КРАСИ

NOVICK'S BARBER AND BEAUTY SHOP

73 FIRST AVE., bet. 4 & 5 Sts., NEW YORK CITY

Посідині куцери, Методоло Юджена — \$1.75 і дорожче

Посідині куцери без машини — \$2.50 і дорожче

White or Red Henna Packs \$1.00 with Setting. Hair

Dyeing \$2.00 and up. Стриження чоловічого й жіночого волосся 35 ц.

стриження дітей 25 ц. Маленьким дітям — дарунок.

Увага! Українці Нью

Йорку й околиць! Увага!

ОКРУЖНА УПРАВА

О.Д.В.У. В НЮ ЙОРКУ

владтовує

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 13-ГО ЧЕРВНЯ (June) 1937 Р.

Український Націоналістичний

ДЕНЬ

В BELVEDERE PARK (North Beach),

23-59 94th STREET, JACKSON HEIGHTS, L. I., N. Y.

ПАРК ОТВОРЕНИЙ від години 10-тої зранку.

ВСТУП ТІЛЬКИ 35 центів!

Шановні Громадяни! Як рік-річно так і тепер Округна Управа ОДВУ в Нью Йорку влаштовує більші національні маніфестації, свята та прилюдні дні. Цілі таких маніфестацій та свят — піднесення нашої свідомості, моральне скріплення та матеріальна поміч визвольним змаганням українських націоналістів на рідних землях!

Тому просимо Вас та закликаємо: Прийдіть в той день на це свято та своєю участю причиніться до доброго діла! Приведіть зі собою Ваших дітей, знайомих і приятелів! Причиніть Вашу привагність до побільшення матеріальної помочі нашим братам у рідному краю, що борються за визволення Батьківщини! Всі йдемо на свято

"Український Націоналістичний День"

ОКРУЖНА УПРАВА ОДВУ В НЮ ЙОРКУ.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Я., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛУБУ, ЖІНОЧОГО ВІДДІЛУ І МОЛОДЕЧОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛУБУ В НЮ ЙОРКУ

відбудеться

Майовий Баль

В СУБОТУ, ДНЯ 29-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,

217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

ПОЧАТОК год. 8-ма ввечір. — ВСТУП 40 центів.

Поважні Громадяни! Український Демократичний Клуб запрошує українське громадянство місце і з околиць на цей майовий баль, де кожний буде мати нагоду весело забавитися при добрій музиці до самого рану. — Буфет під власним зарядом.

123

ПОЗІР! ЙОНГСТАВН, ОГАЙО, І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

(МЕМОРІАЛ ДЕР)

ХОР „БОЯН“ ПРИ ГР.-КАТОЛ. ЦЕРКВІ ПРЕСВ. ТРОИЦІ

відіграє

„УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ“

В УКРАЇНСЬКІ ГАЛІ, 525 W. RAYEN AVE.

Початок в годині 6-тій ввечір.

По представленню ТАНЦІ при старокраєвій музиці. На цю виставу, де на сцені виступить 60 акторів і яка мала великий успіх по інших містах, запрошуємо всіх Українців з Йонгстау і околиці.

123

ПОЗІР! ЗЛУЧЕНІ ХОРИ 8-ки НЮЙОРСЬКОЇ ОКРУГИ, ЩО СПІВАЛИ ПІД ДИРИГЕНТУРОЮ ПРОФ. ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ

владтовують

Велику Забаву з Танцями

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1937 РОКУ

у SLOVAK GYMNASICAL HALL,

358 MORRIS AVENUE, NEWARK, N. J.

Початок в годині 3-тій пополудні.

ПЕРШОРЯДНА ОРКЕСТРА.

Запрошуємо український загаль з околиці Нью Йорку й Нью Джерсі.

123

ПОКЛИК ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІЖИ СТЕЙТУ КОНЕКТИКОТ!

Подаємо до відома, що Екзекутива Стейтової Політичної Організації стейту Конектикот скликає українську молодіж цілого стейту Конн. на НАРАДИ, які відбудуться в неділю, дня 20-го червня (JUNE) 1937 р., в церковній галі, 127 Парк ул., Нью Гейвен, Конн. Початок в годині 1-шій пополудні.

Українська молодіж стейту Конн! Кличемо і просимо Вас, щоб всі організації молодіж стейту Конектикот вислали на ці наради по 4 своїх делегатів. А в котрій місцевості нема молодечої організації, то просимо старших урядників Товариств, Братств і Горожанських Клубів, щоби були так добрі і привезли зі своєї місцевості молодіж.

На ці наради можуть прийти масово молодіж і старші, хто тільки почуває себе українським націоналістом.

Комуністам вступ заборонений.

Екзекутива Стейтової Політ. Організації.

